

Наставно-уметничко-научном већу Факултета музичке уметности у Београду

Београд, Краља Милана 50

Сенату Универзитета уметности у Београду

Београд, Косанчићев венац 29

Извештај Комисије

за оцену и одбрану докторског уметничког пројекта

Мадригали – албум за рецитатора и мешовити ансамбл са електроником
кандидата Матије Анђелковића

Комисија за оцену и одбрану докторског уметничког пројекта Матије Анђелковића: *Мадригали* – албум за рецитатора и мешовити ансамбл са електроником, у саставу: др ум. **Татјана Милошевић Мијановић**, редовни професор, председник комисије, др ум. **Драган Латинчић**, ванредни професор, ментор, др ум. **Светлана Савић**, редовни професор, др ум. **Владимир Кораћ**, доцент, др ум. **Ана Гњатовић**, редовни професор Факултета уметности Приштина – Звечан, упознала се са достављеним материјалима (партитуром, снимком и писаним делом докторског уметничког пројекта). На основу увида у све материјале, Комисија подноси следећи извештај:

Уводне напомене

Матија Анђелковић пријавио је тему докторског уметничког пројекта под називом: „*Мадригали* – албум за рецитатора и мешовити ансамбл са електроником“.

На предлог Катедре за композицију Веће Факултета на седници од 2. новембра 2022. године донело је одлуку бр. 01-2408/22 од 8. новембра 2022. године о именовању Комисије за оцену предлога докторског уметничког пројекта у саставу:

др ум. Светлана Савић, редовни професор, председник Комисије,

др ум. Драган Латинчић, доцент, и

мр Зоран Ерић, професор емеритус.

Веће Факултета на седници од 18. јануара 2023. године донело је одлуку о усвајању позитивног Извештаја бр. 01-114/23 од 17. јануара 2023. године Комисије за оцену предлога докторског уметничког пројекта и одобравању теме докторског уметничког пројекта под називом: „*Мадригали – албум за рецитатора и мешовити ансамбл са електроником*“.

Сенат Универзитета уметности у Београду на седници од 23. фебруара 2023. године донео је одлуку бр. 7/49 од 3. марта 2023. године (бр. 01-433/23 од 7. марта 2023. године) о одобравању рада на реализацији докторског уметничког пројекта. **За ментора на изради докторског уметничког пројекта именован је др ум. Драган Латинчић, ванредни професор.**

На основу обавештења ментора и предлога Катедре за композицију бр. 01-473/26 од 02. марта 2026. године, Веће Факултета на седници одржаној 11. марта 2026. године донело је одлуку бр. 01-698/26 од 11. марта 2026. године о именовању Комисије за оцену и одбрану докторског уметничког пројекта, у саставу:

др ум. **Татјана Милошевић Мијановић**, ред. проф. - председник комисије

др ум. **Драган Латинчић**, ванр. проф. – ментор

др ум. **Светлана Савић**, ред. проф.

др ум. **Владимир Кораћ**, доцент, и

др ум. **Ана Гњатовић**, ред. професор Факултета уметности Приштина – Звечан са привременим седиштем у Косовској Митровици

Биографија кандидата

Матија Анђелковић рођен је 1989. у Врању. Завршио је основне студије композиције на Факултету музичке уметности у Београду, у класи редовног професора, академика Властимира Трајковића. На истом факултету завршио је и мастер студије композиције у класи редовног професора, академика Исидоре Жебељан као и мастер студије из музичке режије под менторством доцента Марка Стојановића. Тренутно је на завршној години докторских студија у класи ванредног професора Драгана Латинчића. Био је ангажован као сарадник у настави на Катедри за композицију (2015-2017). Радио је у средњој музичкој школи „Коста Манојловић” као наставник на Одсеку за музичку продукцију (2019-2021). Тренутно је запослен као асистент на Факултету музичке уметности, на Катедри за композицију, смер – Музичка режија. Вештине у електронској музици и познавање аналогне синтезе развијао је код еминентних професора и

стручњака на овим просторима као што су: Срђан Хофман, Светлана Савић, Милан Милојковић, Добривоје Милијановић, Младен Марковић, а такође је похађао курс на синтисајзеру „EMS Synthi 100“ под вођством Пола Пињона.

Био је активан члан удружења *Небоград* (2015-2022), ангажован као педагог, извођач, аранжер, музички режисер и композитор на инклузивном пројекту *ВИС – Небоград* који су чиниле особе са аутизмом, у чијем склопу је учествовао на неколико европских конференција међу којима је и предавање о раду ансамбла и употреби виртуелне реалности у инклузивној педагогији на *ELIA* академији у Штутгарту 2019. године (ELIA Academy 2019, co-hosted by Stuttgart State Academy of Art and Design). Један је од оснивача пројекта *Нови композитори и нова лирика* који је остварио више од 10 оригиналних наступа, у клубу *Полет* у Цетињској улици, Студију 6, Музеју науке и технике, КЦ Град-у, Дому културе Студентски град, Културном центру Београда, а такође је са ансамблом *Небоград НКНЛ* наступао у обележавању Великог школског часа 2019. године у Крагујевцу.

Активан је као композитор, продуцент, педагог и извођач, а поред уметничке и експерименталне музике, такође се бави електронским и популарним жанровима, као и примењеном музиком за филм, позориште и видео игре. Активан је члан београдске музичке сцене, учествовао је на бројним албумима метал и поп састава као извођач, аранжер и музички режисер. Анђелковићева музика обухвата широк спектар састава - од солистичке, камерне и оркестарске, употребе електричних инструмената, рачунара и контролера, све до потпуне електронске музике. Бави се такође и популарном и примењеном музиком. Добитник је награде из фонда „Јосип Славенски“ за композицију „*Легенда о спавачима – магновење и сан за осам инструмената*“, као и награде „Неда Деполо“, 2023. године за дело „*Маска црвене смрти – Афтерпати*“. Његова композиција „*Мала Лиса – слободно време младе богиње*“ ушла је у избор од стране радио Београда за 83. Међународни Рострум композитора у Вроцлаву. Музика му је извођена у Литванији, Словенији, Мађарској, Хрватској и Канади.

Објављене партитуре:

„*У рудницима кише – драмска кантата за четири извођача*“, за глас, ударалке и дромбуље (уз текст аутора и критику Драгана Латинчића). Изазов сигнализма; часопис Књижевност бр.4/2013, ИП „ПРОСВЕТА“, Београд.

„*Мртва природа*“ за три хармонике. Савремена српска музика за хармонику, ФИЛУМ, Крагујевац

„Појање мистика“ за соло хармонику. The collection of accordion works composed at the International Composers 'Course Palendriai 2015., ACCO Akademija, Vilnius, Lithuania.

„Мала Лиса – слободно време младе богиње“ за флауту, кларинет, хармонику и гудачки квартет. The collection of accordion works composed at the International Composers 'Course Palendriai 2015., ACCO Akademija, Vilnius, Lithuania.

На пољу музичке режије сарађује са савременим представницима домаће уметничке, популарне и алтернативне сцене на пољу снимања, музичке обраде, дизајна звука и програмирања синтисајзера. Као сниматељ, учествовао је на пројектима као што су „Balkan Erotic Epic“ Марине Абрамовић (композитори: Марко Никодијевић и Лука Козловачки), „Creating Heritage“ (разни композитори) у организацији КоторАрт-а, албумима „МЕДИАЛ“ (композитор Владимир Тошић), „ДАМАР“ дуа Марије Лазић и Марка Богдановића итд. На популарној и алтернативној сцени сарађивао је са музичарима и групама као што су „Rain Delay“ (сниматељ и клавијатуриста), Марија Угрица (продуцент, сниматељ, аранжер и клавијатуриста), Мерблу (програмирање синтисајзера и обрада музике), а такође је сарађивао са певачицом Николијом Здравковић у обради њених наступа уживо. Са групом Кика ради активно као члан групе, свирајући синтисајзере у наступима уживо и учествујући у продукцији песама снимањем појединих деоница, обрадом уснимака и програмирањем синтисајзера. Активно се бави и уснимавањем концерата класичне и оркестарске музике.

Приказ и оцена дела *Мадригали – албум за рецитатора и мешовити ансамбл са електроником*

Збирка композиција *Мадригали – албум за рецитатора и мешовити ансамбл са електроником* сумира ауторово вишегодишње истраживање на пољу специфичне улоге и употребе гласа у музици, као и третмана литерарног предлошка.

Докторски уметнички пројекат *Мадригали – албум за рецитатора и мешовити ансамбл са електроником* чини албум сегментиран у три одељка: **Пре говора, Говор и Иза говора**. Први и трећи одељак садрже вокалне акузматичне композиције, док централни одељак представља збирку композиција за рецитатора и мешовити ансамбл са електроником:

I – Пре говора: Две палилаличне етиде

01 – *луппппкаттти*, на фонет Мирољуба Тодоровића

02 – *опет птице*, текстуални предложак чини ауторова реинтерпретација рефрена песме *Зову нас улице* групе *Црвена јабука*

II – Говор

01 – *Апејрон (Кад нико не гледа, Анабиоза, Кататонија)*, на поезију Ање Марковић за рецитатора, сопран саксофон, флор том, хармонику, ромплер *Korg x50*, харфу и клавир

02 – *Епифанија Рајка Кона*, на поезију Александра Шурбатовића, за рецитатора, кларинет, хармонику и клавир

03 – *Ноћни нацрти*, на поезију Ане Миковић, за рецитатора, кларинет, виолончело, ромплер *Korg x50* и клавир

04 – *Мама*, на поезију Ане Миковић, за рецитатора, баритон саксофон, ромплер *Korg x50* и клавир

05 – *Код зубара*, на поезију Арвиса Вигулса (превод Марка Погачара), за рецитатора (са вокалним процесором), електричну гитару (са дисторзијом), виолину, виолончело, клавир (с алтернацијом бас гитаре) и ромплер *Korg x50*

06 – *Маска црвене смтри – Афтерпарти*, на кратку причу Мине Маринковић, за рецитатора, гудачки квартет, харфу, електронику и шапутање

III – Иза говора: Приповјетке

01 – *Јеж Џонатан Петровић – Лелејска гора*, на текст Слободана Ивановића

02 – *Милосни трон*, на текст Слободана Ивановића

03 – *Хасанагиница*, на текст Слободана Ивановића

У партитури композиције *Мадригали – албум за рецитатора и мешовити ансамбл са електроником*, аутор наводи све релевантне детаље за извођење дела, те даје јасне упуте за решавање сложених аранжманских ситуација. Испред индикација за извођење дела, аутор прецизно објашњава процес модулисања звука посредством електронских компоненти. Снимак композиције остварен је на високом уметничком и

извођачко-техничком нивоу. Инструментални слог је идиоматски и зналачки писан што импликује чињеницом да су извођачи врхунски професионалци пред којима није био лако решив задатак који партитура налаже, док је, пак, тонски слог, природан, колико год у себе инкорпорирао нестандартне технике извођења, тако да се у комплетном утиску може доживети као интересубјективно транспарентан и делатан, а што резултује суштинским разумевањем у равни чистог музикалитета, како од стране извођача, тако, последично, и од стране слушалаца.

Као што је то био случај с развојем мадригалског жанра у ренесанси, а на шта нас аутор упућује кроз историјски преглед у теоријској студији свог докторског уметничког пројекта, Анђелковић, на луцидан и суптилан начин, што на подручју субјективне лирске медитације, што на пољу изношења душевних стања, реинкарнира дух мадригала проширењем извођачко-техничких перформанси, како оних инструменталних у служби дескриптивности, тако и оних вокално-рецитаторских у служби експресивности, залазећи у простор електронског медија.

Анђелковићев мадригал у строго жанровским оквирима, за инструменталну пратњу прихвата електронски генерисан звук за свој конструктивни елемент, остајући веран поједностављеној вокалној деоници, управо онаквој каква је била својствена ренесансном мадригалу. Овај избор нема за циљ негирање полифоне појавности већ амплификацију вокално-инструменталног дијалога. Употребна вредност електронских сонористичких валера, што се понекад срећу у примењеној музици, а, још више, модерним сензибилитетом оправдано диктована потреба за једним новим лирским изразом – изразом што се у музичком минимализму и у техно-звуку постиже машинском ритмичком правилношћу суперпонираних патерна, а који је тешко постићи свирањем на акустичким инструментима – Анђелковић интуитивно препознаје, опет у равни чистог музикалитета. Стога није необично што се у својим узорима осврће на богат опус Ричарда Дејвида Џејмса (Richard David James), композитора који је деведесетих година двадесетог века, дао велики допринос на пољу развијања техно жанра у савременој електронској пракси, те, с друге стране, на опус Стива Рајха (Steve Reich), једног од најеминентнијих композитора америчког минимализма. Такође, не чуди ни чињеница да је и пре, као и за време рада на докторском пројекту, Анђелковић показао интересовање за референтне неоавангардне књижевнике, попут сигналисте Мирољуба Тодоровића. Третман гласа је оригиналан, а води порекло управо из опуса неовангардних концепата југословенских и светских представника сигнализма с којима се аутор упознао још у својој раној стваралачкој фази. Ономапопејско подражавање које

доминира у *Двема палилаичним етидама* у одељку *Пре говора*, има за циљ да цео тонски фондус освежи иновативним звучним решењима који се најчешће сагледавају из мноштва различитих аспеката. Такав концепт срећемо и код старих мајстора француског мадригала, на пример: у песми *Il est bel et bon* Пјера Пасереа, (Pierre Passereau), или у *Le chant des oyseaux* Клемента Жанекена (Clement Janequin).

Укупан ефекат амплификације вокално-инструменталног дијалога, из аспекта распрострањања звука, у ауторовом делу могао би се описати као *сенчење*. У експозицији материјала, био он дефинисана ритмичка фигура, или хармонски акорд, или какав други класичан конструктивни елемент тонског слога, аутор музички садржај своди на огољен, али релевантан базични податак који вешто амплификује процесуирањем и превођењем перформанси својствених могућностима електронских инструмената, што за последицу често одаје утисак ембрионог контрапунктског ентитета, када се осветли у општем акустичком окружењу. Као што постоји бачена светлост, тако постоји и бачена сенка, а сенка нас обавештава о просторности и даљини, те код Анђелковића поприма значајан конструктиван елемент у својству формалног структурирања мадригала. И баш као што се на еволутивном путу пред-ренесансног, те ренесансног мадригала перманентно уочавала композиторска интенција ка новим и свежим иновативним решењима ослобађајући се од строгих канона доминантног полифоног стила епохе, сада – с историјске дистанце, Анђелковићева интенција указала се сврсисходном да класичне елементе тонског слога осветли новим иновативним решењима зајмљеним из електронске праксе. Ритмичке компоненте приближиле су се гипкости и прегнантности која би се очекивала у клупском плесном жанру савремене епохе, а хармонски обрти могли би се тумачити кроз мултидисциплинарни аналитички приступ. У проширеном тоналитету, којем је Анђелковић веран још из своје ране фазе стваралаштва, дурско-молски концепт стиче услов за нову потврду и јединствену оригиналну визију. То је онај пут којим се апстрахује теоријска дефиниција римановске тријаде функција, али пут који указује на нове хоризонте ликовног аспекта дурског и молског кључа: просторности, близине и даљине, плиткоће и дубине, светлог и тамног, тврдог и меког.

С тим у вези, иако дело није осмишљено као драмско, у Анђелковићевим мадригалима лако је замислити инсценацију. Ово напомињем као посебно ретку врлину, која се, због изворне повезаности визуелних подражаја, јавља током слушања композиције. Ови подражаји су јаки, интензивни, неретко пренаглашени услед дубоке

афективности која је последично везана за ауторов однос према литерарном предлошку као и према инструменталном и тонском слогу у целини.

Инспирисано и надахнуто, дело *Мадригали – албум за рецитатора и мешовити ансамбл са електроником* приказује свог аутора као врхунског ствараоца, способног да на јасан, у доживљају интересубјективно делатан начин пренесе своју оригиналну, инвентивну и у изразу нову музичку мисао. *Мадригали – албум за рецитатора и мешовити ансамбл са електроником* – дело је снажне поетске имагинације које показује композиторову зрелост ка најозбиљнијим остварењима савремене музике вокално-инструменталног жанра.

Приказ и оцена писаног дела докторског уметничког пројекта *Мадригали – албум за рецитатора и мешовити ансамбл са електроником*

Писани део рада говори о генези пројекта, кроз поглед на неке од композиција које је аутор писао на основним студијама и факторима који су се показали битним за његово бављење вокалном музиком, као и, кратким представљањем пројекта удружења *Небоград – Нови композитори и нова лирика* у оквиру којег је започео дугогодишњу праксу писања музике за рецитатора и мешовити ансамбл са електроником. У студији се представља и кратак преглед историјата мадригала и музике за изговорену реч у сврху лоцирања музике у том жанру.

У композицијама на албуму у којима се користи електроника, минуциозно описује свој приступ електронској музици кроз употребу аналогних и дигиталних технологија, у хардверском и софтверском окружењу.

Анђелковићева студија представља синтезу композиторовог стила, филозофских промишљања, минуциозне аналитичности и систематичности, с јасним дефинисањем појмова. Импонује обавештеност и аргументован критички однос према области која аутора заокупља – посебно у домену жанровске предоређености дела, те композиционо техничких, акустичких и електро-акустичких, аранжманских и интерпретативних поступака.

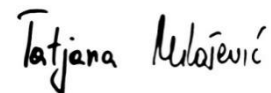
Закључак комисије

На основу критичког увида у партитуру, снимак, и писани део докторског уметничког пројекта Матије Анђелковића, Комисија закључује да композиција *Мадригали – албум*

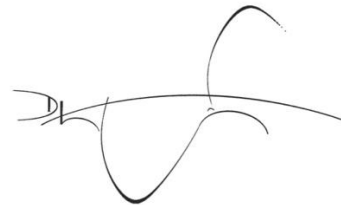
за рецитатора и мешовити ансамбл са електроником представља уметничко дело које испуњава све критеријуме докторског уметничког пројекта на студијском програму Композиција при Факултету музичке уметности, у Београду. Комисија стога предлаже Наставно-уметничко-научном већу Факултета музичке уметности, и Сенату Универзитета уметности у Београду, да овај извештај прихвати и покрене процедуру за јавну одбрану докторског уметничког пројекта, докторанда Матије Анђелковића.

У Београду, 05. 05. 2026. године

Комисија:

др ум. **Татјана Милошевић Мијановић**, редовни професор, председник Комисије

др ум. **Драган Латинчић**, ванредни професор, ментор

др ум. **Светлана Савић**, редовни професор

др ум. **Владимир Кораћ**, доцент

др ум. **Ана Гњатовић**, редовни професор Факултета уметности
Универзитета у Приштини са привременим седиштем у Косовској Митровици